

ISKRA

Wychodzi dwa razy na miesiąc.

Redakcja i Administracja: we Lwowie, ul. Ossolińskich l. 10, od frontu ul. Cichej na l. piętrze, przy Redakcji i Administracji „Gońca“ wychodzącego również 2 razy na miesiąc. Prenumerata kwartalna na obydwie pisma 2 złr., którą przesełać należy przekazem pocztowym.

Szkice Kąpielowe.

— O, może się panienka rozbierać... Niech się panienka nie żenuje... Mnie się już i mężczyźni nie wstydzą.
— Mężczyźni!? Albo się oni kiedy wstydzą czego?..

— No, ta z pewnością na suchoty nie umrze...
— I wypychać się też nie potrzebuje... A jednak my od niej szczęśliwsze...
— Dlaczego?...
— Bo łatwiej nam coś dodać, jak jej ująć...

Czepła się panna żerdzi —
Tak się huśtata — huśtata...
I zerzła pętkę —
Panna brzędkła —
Aż się splukata — splukata...
Oj na świecie upadają
Panienki, kobiety...
Ale się nie obmywają,
Niestety — niestety!..

— Trzeba ostrożnie, bo tu widzę, co raz głębiej...
— Ach, gdybym wiedziała, że znajdzie się, jaki ładny mężczyzna, któryby mnie ratował, zarazbym tonęła...
— Tylko, że to nie każdy potrafi ratować, a utopić się można z każdym...

— Jakże pani służy kąpielom?...
— Mąż powiada, że co raz lepiej wyglądam...
— A pani?...
— Ja, proszę pani, nie mam męża, więc do prawdy, nie wiem...

— Jezus Marja! Jaka zimna woda... Chyba tylko zakochani w takiej zimnej wodzie wytrzymać mogą... Muszę się i ja zakochać, abym się mogła kąpać...

Początki cyrku wodnego ku zabawie gości kąpielowych. Nie trzeba się dziwić, że ryby skaczą. Z nudów u wód, można nauczyć psa grać w kregle...

Kraków. Na wystawie krakowskiej przedstawiony będzie zbiór wszystkich dzienników i pism periodycznych, które upadły w Galicji w ciągu lat dziesięciu. Zajmuje się tem pan Kazimierz Bartoszewicz. Obliczono, że miejsca na taki zbiór, potrzeba więcej, aniżeli zajmują Sukiennice na rynku. Same założone przez p.p. Kazimierza Bartoszewicza i Romanowicza upadłe pisma, zajmą tyle, co hala w Sukiennicach.

— Maja, tu być po handlach korzennych i delikatesów zaprowadzone „obrzędy bezpieczeństwa narzucy” zdarzyły się, bowiem, wypadki pęknięcia od nadmiernego picia i jeżenia smakołyków.

Lwów. Telegrafują z Paryża, że jenerał Boulanger w tych dniach ma przybyć do pana Płoszcząńskiego redaktora moskiewskiego. „Słowa” we Lwowie, aby przejść na prawostawie i zyskać przez to poparcie Rosji przeciwko Prusom. Płoszcząński wyda bankiet na cześć Boulanger’a. Menu będzie następujące: zupa de kminek, kiełbaski d’emspener, goulasz d’hier, mamalyga au naturel, knedle aux deux prunes, krew smażona à la russe, bryndza garnirowana cebulą i czosnkiem, deser: rzepa au naturel, konfitury de kukurudza. Bankiet odbędzie się u Naptuty, który tego dnia każe się umyć wszystkim kelnerom! sam pojedzie do Kapieli. Ani wina, ani piwa nie będzie — goście raczyć się będą kwasem sprowadzonym wprost z Petersburga. Kwas ten z obawy przed cholera, pozwolono do Lwowa sprowadzić tylko w zakorkowanych butelkach. Toastów będzie kilka. Jenerał Boulanger będzie przemawiał wolapuckem, pan Płoszcząński odpowie mu „słowa” językiem, od którego w Petersburgu, jak wiadomo, zapalenia gardła dostają. Po bankiecie produkować się będzie chór-męzki pod dyktando p. Markowa redaktora „Nowego Prołomu”. Między innymi odspiewana będzie pełna głębokiej myśli piosenka moskiewska: „A u naszych u warot, stają dziewczek karawod — aj, luli karawod!”

Poznań. Wielu prusaków właścicieli ziemskich przeszło na katolicyzm i ogłaszają publicznie, że są polakami — potem, jako polacy ofiarują swoje majątki komisji kolonizacyjnej i dobre na tem, robłą interesu. Dużo warta ta nasza narodowość, skoro rząd pruski tak drogo za nią płaci.

Krynica. Wszystkie jest w tym roku w Krynicy, nawet pogoda — brakuje tylko pieniędzy. Wskutek tego mało w tym roku przybyło łowców posagowych, warszawianek zakładających wędkę na zazwyczaj gołych galicyjskich baronów, co się potem pokazuje — a więcej spotkać można sentymentalnych spacerowiczów marzących o... dziurawych kieszeniach.

Zakopane. Ponieważ nie zgodzono się na żądanie lekarza Piaseckiego, aby w jego zakładzie wodoleczniczym grywała muzyka — par Piasecki sprowadza katarynkę i sam wieczorami grywać będzie na niej dla swoich pacjentów, z których jeden, amator akompaniować będzie na grzebieńcu.

Słoboda Rungurska. Do zwiedzającego kopalnie ministra handlu Bacquehema pan Lewakowski, i pan Starosta i jeszcze tam ktoś przemawiali po francusku — pan Kubela zaś przedsiębiorca przemówił wolapuckiem, na co pan minister odpowiedział po polsku: Czy tu nie umie czasem kto z panów po polsku — miłoby mi było usłyszeć ten język, który często słyszałem wśród polaków, gdy urzędowałem w Cieszynie.

Przemysł. Przedsiębiorca kolejowy Frölich napisał komedię p.t. „Ten mówił na tege, czyli przedsiębiorcy krajowi”. Reżyserem był sam autor — rolę odegrali wybornie przedsiębiorcy krajowi.

Ustrzyki. Stanął tu bardzo porządkany hotel, któremu brakuje tylko gości. Burmistrz tutejszy, izraelita, ma być co tydzień kosztem gminy myty, zaś żydzi składac się będą na koszta fryzowania mu pejsów.

Złoczów. Burmistrz tutejszy Bilet wyzwał na pojedynek antagonistę swego poczmistrza Mutkę. Sekundantami byli budowniczy Limanowski i jakiś urzędnik z poczty. Pojedynek skończył się szczęśliwie, bo nikt nie przyszedł. Bez kłopotów, honorowi stało się zadość. Pan Zuckerkandel pragnie wydać pamiętniki historyczne Złoczowa — rzecz do połowy już doprowadzona — pamiętają, że brak tylko autora, któryby je opisał.

Stanisławów. Niedawno skonstatowano, że w tutejszym magistracie myszy zjadły mundur przeznaczony dla kapeli miejskiej. Z tego powodu zarządzono środki bezpieczeństwa, dla panów radnych, aby w czasie posiedzenia nie byli ponadoryżani przez myszy, lub szczury, zwłaza szcza, ci, którzy zwykle śpią na posiedzeniach i są okazali, tuszy.

Kołomyja. Miasto tak wzrasta w skutek okolicznych kopalni nafty i rafinerji, że nie długo nie będziemy mieli gdzie mieszkać i nie będziemy mieli co jeść, ale za to oświecać się naftą za tanie pieniądze możemy o każdej porze dnia i nocy. Jasność też tutaj zapanowała taka, że wielu oślepiło powodzenie tak dalece, iż dać, jak koniec swego nosa nie widzą...

Podarunek.

— A ten kij, co znaczy? Czego pan chcesz? ..
 — Proszę pana naczelnika tym kijem uderzył mnie sekretarz... Ja mu tego kija nie daruję! ..
 — No to powaruj mu pan inny... ..

Szczera odpowiedź.

— Pani w swoim zawodzie jest bardzo zamitowana? ..
 — Bardzo... ..
 — A co pani po balacie najczęściej lubi? ..
 — Kolację... ..

Różne polityczne programy.

— O moj ty polityku! .. Ciagle siedzisz w gazetach, a nie wiesz, co się koło ciebie dzieje...
 — Koberg nie pojedzie do Bułgarii — zaręczam...
 — Ale ty pojedziesz ze mną do Krynicy... ..
 — Choćby Koberg pojednął do Bułgarii, to Krynica swoją drogą — rozumiesz?...
 — Nie rozumiem... ..
 — No, i ja nie bardzo... ..

Zeszli się.

— Co pan myśli o Rosji? ..
 — Ja panie nic nie myślę... ..
 — A to się zgadzamy, bo ja także nic nie myślę... ..
 — To najlepsza polityka... ..
 — Naturalnie, bo się nigdy omylić nie można... ..

Właśnie porę.

— Nie można, pani zajęta — bilet oddam... ..
 — A ktoś tam jest? ..
 — Doktor... ..
 — A ja właśnie jestem pani wuj, aptekarz — w samą porę przybywam... ..
 — No, teraz brakuje tylko przedsiębiorcy pogrzebowego... ..

I to racja.

— Więc daje panu zadarek, ale proszę pamiętać koniecznie o tem, aby portret mojej żony, nie był tak bardzo do niej podobny... Widzi pan, to kobieta jeszcze młoda, bardzo przystojna — mogłaby się komu, na wyświe powołać... ..
 — Djabel nie spi... .. ja cokolwiek już stary... .. rozumiesz pan... ..
 — Rozumiem — niech pan dobrodziej będzie spokojny. Ja z wielką wprawą robię niepodobne portrety... ..

Z klubu polskich cyklistów.

Na wypadek wojny.

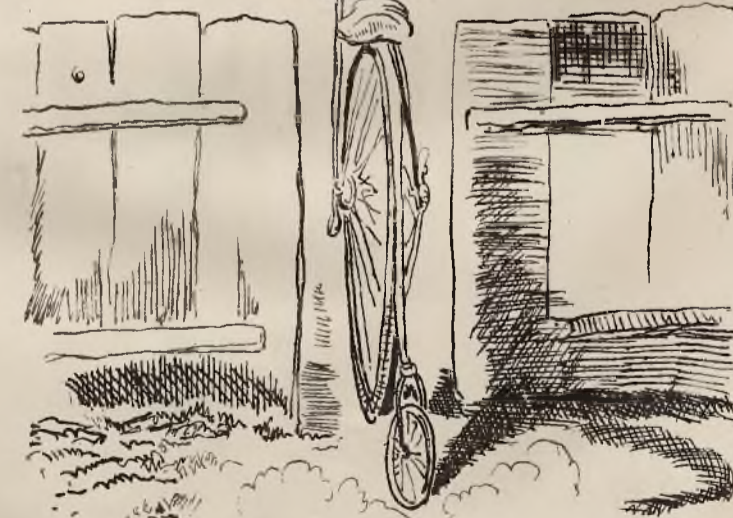

Pleszy szeregowiż żeński do... ..
 zwracania głowy nieprzyjacielowi... ..

Dziwna rzecz.

— Doprawdy, rozpacz mnie ogarnia, co dzień bardziej przekonuję się, że mnie już nie kochasz... ..
 — Ale owszem — tylko od czasu ślubu naszego, tak mi się ciągle spać chce, że o... .. kro... .. pność! ..

Jazda z przeszkodami! ..

